

Hymn o miłości 1 Kor 13,1–13

Autor: frater - 04/23/2012 10:58

1 Kor 13,1–13

Hymn o miłości

13

1 Gdybym mówił językami ludzi i aniołów¹,

a miłości bym nie miał,

stałbym się jak miedź bręcząca

albo cymbał brzęiący.

2 Gdybym też miał dar prorokowania

i znał wszystkie tajemnice,

i posiadał wszelką wiedzę,

i wszelką [możliwą] wiarę, tak iżbym góry przenosił.

a miłości bym nie miał,

byłbym niczym.

3 I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją,

a ciało wystawił na spalenie²,

lecz miłości bym nie miał,

nic bym nie zyskał.

4 Miłość cierpliwa jest,

łaskawa jest.

Miłość nie zazdrości,

nie szuka pokłasku,

nie unosi się pychą;

5 nie dopuszcza się bezwstydu,

nie szuka swego,

nie unosi się gniewem,

nie pamięta złego;

6 nie cieszy się z niesprawiedliwości,

lecz współweseli się z prawdą.

7 Wszystko znosi,

wszystkiemu wierzy,

we wszystkim pokłada nadzieję,

wszystko przetrzyma.

8 Miłość nigdy nie ustaje,

[nie jest] jak proroctwa, które się skończą,

albo jak dar języków, który zniknie,

lub jak wiedza, której zabraknie.

9 Po części bowiem tylko poznajemy,

po części prorokujemy.

10 Gdy zaś przyjdzie to, co jest doskonałe,

zniknie to, co jest tylko częściowe.

11 Gdy byłem dzieckiem,

mówiłem jak dziecko,

czułem jak dziecko,

myślałem jak dziecko.

Kiedy zaś stałem się mężem,

wyzbyłem się tego, co dziecięce.

12 Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno;

wtedy zaś [zobaczymy] twarzą w twarz:

Teraz poznaję po części,

wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany³.

13 Tak⁴ więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te trzy:

z nich zaś największa jest miłość.

=====

Odp: Hymn o miłości 1 Kor 13,1–13

Autor: frater - 11/29/2019 01:06

także o Miłości

1J 4,7-21

Bóg jest źródłem prawdziwej miłości, wiary i życia

7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie,

ponieważ miłość jest z Boga,

a każdy, kto miłuje,

narodził się z Boga i zna Boga.

8 Kto nie miłuje, nie zna Boga,

bo Bóg jest miłością.

9 W tym objawiła się miłość Boga ku nam,

że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat³,

abyśmy życie mieli dzięki Niemu.

10 W tym przejawia się miłość,

że nie my umiłowaliśmy Boga,

ale że On sam nas umiłował

i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy⁴.

11 Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował,

to i my winniśmy się wzajemnie miłować.

12 Nikt nigdy Boga nie oglądał.

Jeżeli miłujemy się wzajemnie,

Bóg trwa w nas

i miłość ku Niemu jest w nas doskonała.

13 Poznajemy, że my trwamy w Nim,

a On w nas,

bo udzielił nam ze swego Ducha⁵.

14 My także widzieliśmy i świadczymy,

że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata.

15 Jeśli kto wyznaje,

że Jezus jest Synem Bożym,

to Bóg trwa w nim, a on w Bogu.

16 Myśmy poznali i uwierzyli miłości,

jaką Bóg ma ku nam.

Bóg jest miłością:

kto trwa w miłości, trwa w Bogu,

a Bóg trwa w nim.

17 Przez to miłość osiąga w nas kres doskonałości,

że mamy pełną ufność na dzień sądu,

ponieważ tak, jak On jest [w niebie],

i my jesteśmy na tym świecie.

18 W miłości nie ma lęku,

lecz doskonała miłość usuwa lęk,

ponieważ lęk kojarzy się z karą.

Ten zaś, kto się lęka,

nie wydoskonalił się w miłości⁶.

O źródle miłości

19 My miłujemy [Boga],

ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował.

20 Jeśliby ktoś mówił: «Miłuję Boga», a brata swego nienawidził, jest kłamcą,

albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi,

nie może miłować Boga, którego nie widzi.

21 Takie zaś mamy od Niego przykazanie,

aby ten, kto miłuje Boga,

miłował też i brata swego.

=====